

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 717/2008

z dnia 17 lipca 2008 r.

ustanawiające wspólnotową procedurę zarządzania kontyngentami ilościowymi

(Wersja skodyfikowana)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/94 z dnia 7 marca 1994 r. ustanawiające wspólnotową procedurę zarządzania kontyngentami ilościowymi⁽¹⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽²⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać sporządzona jego wersja skodyfikowana.

(2) Na mocy art. 14 Traktatu rynek wewnętrzny obejmuje od dnia 1 stycznia 1993 r. obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału.

(3) Należy dlatego ustanowić system zarządzania kontyngentami ilościowymi, zgodny z tym celem i oparty na zasadzie jednolitej wspólnej polityki handlowej, zgodnie z wytycznymi przewidzianymi przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 66 z 10.3.1994, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ Zob. załącznik I.

(4) Należy przewidzieć możliwość wyboru między wieloma metodami rozdysponowania, w zależności od takich kryteriów, jak sytuacja na rynku wspólnotowym, rodzaj produktu, cechy krajów dostawców i międzynarodowe zobowiązania Wspólnoty, w szczególności te zobowiązania, które mają na celu uwzględnienie tradycyjnego obrotu handlowego.

(5) Należy umożliwić elastyczność przy ponownym przydzieleniu ilości nierozdysponowanych, nieprzydzielonych lub niewykorzystanych. Jednakże w celu uniknięcia nadmiernej kumulacji przywozu należy stwierdzić na zasadzie jednostkowych przypadków, czy takie ponowne przydzielenie po zakończeniu okresu kontyngentowego jest właściwe, i przyjąć odpowiednie przepisy, w szczególności w odniesieniu do okresu ważności pozwoleń, z uwzględnieniem rodzaju przedmiotowych produktów i celów, dla których rozpatrywane kontyngenty zostały ustanowione.

(6) Zarządzanie kontyngentami przywozowymi lub wywozowymi powinno opierać się na systemie pozwoleń wydawanych przez państwa członkowskie zgodnie z kryteriami ilościowymi ustanowionymi na poziomie wspólnotowym.

(7) Procedura administracyjna powinna zapewniać wszystkim wnioskodawcom równe warunki dostępu do kontyngentów, a wystawiane dokumenty powinny być możliwe do wykorzystania w całej Wspólnocie.

(8) Ponowne optymalne rozdysponowanie ilości niewykorzystanych wymaga wiarygodnych i kompletnych informacji na temat faktycznego wykorzystania wydanych pozwoleń na przywóz. W tym celu wszystkie pozwolenia na przywóz, wykorzystane lub nie, powinny być zwrócone do właściwych organów krajowych najpóźniej w ciągu dziesięciu dni roboczych po upływie daty ważności.

- (9) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾.
- (10) Przepisy niniejszego rozporządzenia i przepisy regulujące jego wykonanie nie powinny naruszać krajowych i wspólnotowych zasad dotyczących tajemnicy zawodowej.
- (11) Należy wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, a także wyroby włókiennicze i inne produkty, które są objęte specjalnymi wspólnymi porozumieniami importowymi ustanawiającymi szczególne przepisy dotyczące zarządzania kontyngentami,

procedury zwanej „rozpatrywaniem równoczesnym”), zgodnie z art. 13.

3. Wybór metody rozdysponowania zostaje dokonany zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2.

4. W przypadku stwierdzenia, że żadna z metod wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu nie jest dostosowana do szczególnych wymagań ustanowionego kontyngentu, Komisja ustala jakąkolwiek inną właściwą metodę zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2.

5. Ilości nierozdysponowane, nieprzydzielone lub niewykorzystane zostają ponownie przydzielone zgodnie z art. 14 w terminie umożliwiającym ich wykorzystanie przed końcem okresu kontyngentowego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

OGÓLNE ZASADY ZARZĄDZANIA

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustala zasady regulujące zarządzanie przywozowymi i wywozowymi kontyngentami ilościowymi, zwanymi dalej „kontyngentami”, autonomicznymi bądź konwencyjnymi, ustanowionymi przez Wspólnotę.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu ani do innych produktów, które są objęte wspólnymi porozumieniami importowymi lub eksportowymi ustanawiającymi szczególne przepisy dotyczące zarządzania kontyngentami.

Artykuł 2

1. Kontyngenty zostają rozdysponowane między wnioskodawcami w jak najszybszym terminie po ich ustanowieniu. Można zadecydować, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2, o rozdysponowaniu kontyngentów w transzach.
2. Zarządzanie kontyngentami może odbywać się między innymi poprzez zastosowanie jednej z następujących metod lub ich kombinacji:

- a) metody opartej na uwzględnieniu tradycyjnego obrotu handlowego, zgodnie z art. 6–11;
- b) metody opartej na chronologicznej kolejności składania wniosków (według zasady „kto pierwszy, ten lepszy”), zgodnie z art. 12;
- c) metody rozdysponowania kontyngentów proporcjonalnie do wnioskowanych ilości w trakcie składania wniosków (według

W przypadku stwierdzenia, że nie jest możliwe ponowne przydzielenie ilości w takim terminie, Komisja decyduje, w odniesieniu do indywidualnych przypadków, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2, o ich ewentualnym ponownym przydzieleniu w trakcie następnego okresu kontyngentowego.

6. Dopuszczenie do swobodnego obrotu lub wywóz produktów objętych kontyngentem, z wyjątkiem przypadków ustanowienia innych przepisów, gdy ustanowiono kontyngent, są objęte wymogiem przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz, wydanego przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

7. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy administracyjne w celu zastosowania środków wykonawczych, za które są odpowiedzialni zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Powiadamiają one Komisję o wyznaczonym organie.

Artykuł 3

Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ogłoszenie o ustanowieniu kontyngentów, określając w nim wybraną metodę rozdysponowania, warunki przyjęcia wniosków o wydanie pozwoleń, terminy ich składania i wykaz krajowych właściwych organów, do których należy je kierować.

Artykuł 4

1. Każdy importer lub eksporter ze Wspólnoty, bez względu na siedzibę we Wspólnocie, może złożyć, do właściwego organu w wybranym przez siebie państwie członkowskim, jeden wniosek o pozwolenie na każdy kontyngent lub na każdą transzę kontyngentu, sporządzony w języku urzędowym lub językach urzędowych danego państwa członkowskiego.

W przypadku gdy kontyngent jest ograniczony do jednego lub więcej regionów Wspólnoty, wniosek ten zostaje złożony do właściwych organów państwa członkowskiego lub państw członkowskich danego regionu lub danych regionów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

2. Wnioski o pozwolenia składa się zgodnie z zasadami ustalonymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2.

Artykuł 5

Komisja zapewnia, by pozwolenia, które mają być wydane, odnosiły się do ilości o istotnym znaczeniu ekonomicznym, z uwzględnieniem rodzaju produktu objętego kontyngentem.

ROZDZIAŁ II

SZCZEGÓLNE ZASADY RÓŻNYCH METOD ZARZĄDZANIA

SEKCJA A

Metoda oparta na tradycyjnym obrocie handlowym

Artykuł 6

1. W przypadku gdy kontyngenty są rozdysponowane z uwzględnieniem tradycyjnego obrotu handlowego, część kontyngentu zostaje zarezerwowana dla importerów lub eksporterów tradycyjnych, a pozostała część dla innych importerów lub eksporterów.

2. Za importerów lub eksporterów tradycyjnych uważa się tych, którzy mogą wykazać, że dokonali we wcześniejszym okresie, zwanym „okresem odniesienia”, przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty produktu lub produktów objętych kontyngentem.

3. Część przeznaczoną dla importerów lub eksporterów tradycyjnych, okres odniesienia, a także część do rozdysponowania na rzecz innych wnioskodawców ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2.

4. Rozdysponowanie kontyngentu jest dokonywane według zasad określonych w art. 7–11.

Artykuł 7

Importerzy lub eksporterzy tradycyjni, aby kwalifikować się do rozdysponowania części kontyngentu dla nich przeznaczonej oraz aby przedstawić dowody dokonania wywozu lub przywozu w okresie odniesienia, dołączają do swego wniosku o pozwolenie:

- uwierzytelniony odpis oryginału zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu lub zgłoszenia wywozowego, wystawionego na importera lub eksportera, lub, w stosownym przypadku, na podmiot gospodarczy, którego działalność przejęli,
- każdy inny równorzędny dowód ustalony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2.

Artykuł 8

Państwa członkowskie przekazują Komisji, w terminie ustalonym w ogłoszeniu o ustanowieniu kontyngentu, informacje

dotyczące liczby i całkowitej wielkości wniosków o pozwolenie na przywóz lub wywóz, w podziale według importerów lub eksporterów tradycyjnych i importerów, lub eksporterów pozostałych, a także o wielkości przywozu dokonanego wcześniej lub wywozu dokonanego przez wnioskodawców w okresie odniesienia.

Artykuł 9

Komisja rozpatruje jednocześnie informacje przekazane przez państwa członkowskie i ustala kryteria ilościowe, według których mają być rozpatrywane wnioski tradycyjnych importerów lub eksporterów, w następujący sposób:

- a) w przypadku gdy zebrane wnioski odnoszą się do ilości równej lub mniejszej niż ilość przeznaczona dla importerów lub eksporterów tradycyjnych, wszystkie te wnioski są uwzględniane w całości;
- b) w przypadku gdy zebrane wnioski dotyczą ilości przekraczającej ilość przeznaczoną dla importerów lub eksporterów tradycyjnych, wnioski te zostają uwzględnione proporcjonalnie do udziału każdego z nich w całości przywozu lub wywozu odniesienia;
- c) w przypadku gdy zastosowanie tego kryterium ilościowego prowadziłoby do rozdysponowania ilości większej od wnioskowanej, nadwyżki zostają rozdzielone zgodnie z art. 14.

Artykuł 10

Rozdysponowanie części kontyngentu przeznaczonego dla importerów lub eksporterów nietradycyjnych zostaje dokonane zgodnie z art. 12.

Artykuł 11

W przypadku gdy importerzy lub eksporterzy tradycyjni nie złożyli żadnych wniosków, wszyscy importerzy lub eksporterzy, którzy składają wnioski, mają dostęp do całości kontyngentu lub danej transzy.

W takim wypadku rozdysponowanie dokonywane jest zgodnie z art. 12.

SEKCJA B

Metoda oparta na chronologicznej kolejności składania wniosków

Artykuł 12

1. W przypadku gdy rozdysponowanie kontyngentu lub transzy dokonuje się według zasady „kto pierwszy, ten lepszy”, ilość, do jakiej podmioty gospodarcze są uprawnione aż do wykorzystania kontyngentu, ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2.

Ustalając tę ilość, taką samą dla wszystkich podmiotów gospodarczych, uwzględnia się konieczność przydzielenia ilości o istotnym znaczeniu ekonomicznym, w zależności od rodzaju danego produktu.

2. Po sprawdzeniu dostępnego wspólnotowego salda właściwe władze przydzielają każdemu importerowi lub eksporterowi ilości ustalone zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Gdy posiadacz pozwolenia może udowodnić, że rzeczywiście dokonał przywozu lub wywozu całkowitej ilości, na którą wydano mu pozwolenie, lub części, która ma być ustalona zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2, może on złożyć nowy wniosek o wydanie pozwolenia. Wniosek jest rozpatrywany na takich samych warunkach, jak poprzedni. Taka procedura może być powtarzana aż do wykorzystania kontyngentu.

4. W celu zapewnienia równego dostępu do kontyngentu dla wszystkich wnioskodawców Komisja wskazuje w ogłoszeniu o ustanowieniu kontyngentu dni i godziny dostępu do dostępnego wspólnotowego salda.

SEKCJA C

Metoda rozdysponowania proporcjonalnie do wnioskowanych ilości

Artykuł 13

1. W przypadku gdy kontyngent jest rozdysponowany proporcjonalnie do wnioskowanych ilości, właściwe organy państw członkowskich powiadamiają Komisję o wnioskach o pozwolenia, które otrzymały w terminach i zgodnie z warunkami ustalonymi według procedury, o której mowa w art. 22 ust. 2.

Informacje te określają liczbę wnioskodawców i łączne wnioskowane ilości.

2. W nieprzekraczalnym terminie ustalonym zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2, Komisja jednocześnie rozpatruje informacje dostarczone przez właściwe organy państw członkowskich i ustala wielkość kontyngentu lub jego transz, odnośnie do których organy te powinny wydać pozwolenia na przywóz lub wywóz.

3. W przypadku gdy zebrane wnioski o pozwolenia odnoszą się do ilości równej lub niższej od kontyngentu, wszystkie wnioski zostają uwzględnione w całości.

4. W przypadku gdy wnioski przekraczają wielkość kontyngentu, zostają uwzględnione proporcjonalnie do wnioskowanych ilości.

SEKCJA D

Ilości do ponownego rozdysponowania

Artykuł 14

1. Ilości do ponownego rozdysponowania ustala Komisja w oparciu o informacje dostarczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 20.

2. W przypadku wstępnego rozdysponowania kontyngentu metodą ustanowioną w art. 12 ilości do ponownego rozdysponowania są niezwłocznie dodawane przez Komisję do ilości pozostających jeszcze do dyspozycji lub służą do odtworzenia kontyngentu.

3. W przypadku gdy wstępne rozdysponowanie zostało dokonane z zastosowaniem innej metody, ilości do ponownego rozdysponowania są przydzielane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2.

W takim wypadku Komisja publikuje dodatkowe ogłoszenie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ROZDZIAŁ III

ZASADY DOTYCZĄCE POZWOLEŃ NA PRZYWÓZ LUB WYWÓZ

Artykuł 15

1. W przypadku zastosowania metody ustanowionej w art. 12 państwa członkowskie wydają pozwolenia niezwłocznie po sprawdzeniu dostępnego wspólnotowego salda.

2. W innych przypadkach mają zastosowanie następujące zasady:

a) Komisja powiadamia właściwe organy państw członkowskich, w terminie, który ma być ustanowiony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2, o ilościach, na które organy te wydają pozwolenia dla różnych wnioskodawców. Powiadamia również pozostałe państwa członkowskie;

b) właściwe organy państw członkowskich wydają pozwolenia na przywóz lub wywóz w ciągu dziesięciu dni roboczych od notyfikacji decyzji Komisji lub w terminie ustalonym przez Komisję;

c) właściwe organy powiadamiają Komisję o wydaniu pozwoleń na przywóz lub wywóz.

Artykuł 16

Wydanie pozwoleń może zostać uzależnione od złożenia zabezpieczenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2.

Artykuł 17

1. Pozwolenia na przywóz lub wywóz upoważniają do przywozu lub do wywozu produktów objętych kontyngentem i są ważne w całej Wspólnocie, bez względu na miejsce przywozu lub wywozu wymienione we wnioskach przez podmioty gospodarcze.

W przypadku ograniczenia kontyngentu do jednego lub kilku regionów Wspólnoty pozwolenia na przywóz lub wywóz są ważne tylko w państwie(-ach) członkowskim(-ich) danego (-ych) regionu(-ów).

2. Okres ważności pozwoleń na przywóz lub wywóz, które mają być wydane przez właściwe organy państw członkowskich, wynosi cztery miesiące. Jednakże może być wyznaczony inny okres ważności zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2.

3. Posiadacze pozwoleń na przywóz lub wywóz mogą, na wniosek, otrzymać wyciągi z nich od właściwych organów w danego państwa członkowskiego, które wydały pozwolenia.

Wyciągi takie mają takie same skutki prawne, jak pozwolenia, z których pochodzą, w granicach ilości, na jaką wydane zostały pozwolenia.

4. Wnioski o pozwolenie na przywóz lub wywóz, pozwolenia lub wyciągi są sporządzane na formularzach odpowiadających wzorowi, którego cechy ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2.

Artykuł 18

Bez uszczerbku dla zastosowania szczególnych przepisów, które mają być przyjęte zgodnie z właściwą procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2, pozwolenia na przywóz lub wywóz nie mogą być pożyczane lub przenoszone, zarówno za opłatą, jak i nieodpłatnie, przez osobę, na którą został wydany ten dokument.

Artykuł 19

1. Pozwolenia na przywóz są zwracane właściwym organom państwa członkowskiego wydania najpóźniej w terminie dziesięciu dni od daty ich wygaśnięcia, z wyjątkiem przypadku siły wyższej.

2. W przypadku gdy wydanie pozwoleń na przywóz lub wywóz jest uzależnione od złożenia zabezpieczenia, ulega ono, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, przypadkowi w przypadku niedotrzymania terminu określonego w ust. 1.

Artykuł 20

Właściwe organy państw członkowskich powiadamiają Komisję, niezwłocznie po otrzymaniu informacji i najpóźniej w ciągu dwudziestu dni po dacie upływu ważności pozwoleń, o ilości kontyngentów przyznaných i niewykorzystanych, w celu ich ponownego rozdysponowania zgodnie z art. 2 ust. 5.

Artykuł 21

Właściwe organy państw członkowskich powiadamiają Komisję, przed końcem każdego miesiąca, o ilościach produktów podlegających kontyngentom, które zostały przywiezione lub wywiezione w poprzednim miesiącu.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 22

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

Artykuł 23

Procedury stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2. Określają one w szczególności zastosowanie metod rozdysponowania, informacje, które mają przekazywać właściwe organy państw członkowskich i środki zapewniające zgodność z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 24

1. Informacje otrzymywane przez Radę, Komisję lub państwa członkowskie na mocy niniejszego rozporządzenia mogą być użyte tylko do celów, dla których były wymagane.

2. Rada, Komisja i państwa członkowskie, a także podmioty działające w ich imieniu, nie ujawniają informacji, w odniesieniu do których złożono właściwie umotywowany wniosek o traktowanie poufne, z wyjątkiem wyraźnego upoważnienia strony dostarczającej informacji.

3. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla władz Wspólnoty w ujawnianiu informacji ogólnych, w szczególności uzasadnienia podejmowanych decyzji na mocy niniejszego rozporządzenia lub stosowanych przez nie dowodów w celu poparcia argumentów w przypadku postępowania sądowego. Takie ujawnienie musi uwzględniać uzasadniony interes stron zainteresowanych w ochronie tajemnicy handlowej.

Artykuł 25

Państwa członkowskie i Komisja dostarczają sobie wzajemnie niezbędnych informacji i współpracują przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia. Warunki dotyczące przekazywania i rozpowszechniania tych informacji przyjmuje się, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
M. BARNIER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/94
(Dz.U. L 66 z 10.3.1994, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 138/96
(Dz.U. L 21 z 27.1.1996, s. 6)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003
(Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1)

Wyłącznie załącznik II pkt 11

Artykuł 26

Rozporządzenie (WE) nr 520/94 zmienione rozporządzeniami wymienionymi w załączniku I zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia uznaje się za odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 27

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 520/94	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1–5	Artykuły 1–5
Artykuł 6 ust. 1, 2 i 3	Artykuł 6 ust. 1, 2 i 3
Artykuł 6 ust. 4	—
Artykuł 6 ust. 5	Artykuł 6 ust. 4
Artykuły 7 i 8	Artykuły 7 i 8
Artykuł 9 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 9 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 9 tiret pierwsze, drugie i trzecie	Artykuł 9 lit. a), b) i c)
Artykuły 10–14	Artykuły 10–14
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 15 ust. 1
Artykuł 15 ust. 2 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 15 ust. 2 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 15 ust. 2 tiret pierwsze, drugie i trzecie	Artykuł 15 ust. 2 lit. a), b) i c)
Artykuły 16–21	Artykuły 16–21
Artykuł 22 ust. 1	Artykuł 22 ust. 1
Artykuł 22 ust. 2	Artykuł 22 ust. 3
Artykuł 23 akapit pierwszy	Artykuł 22 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 23 akapit drugi	Artykuł 22 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 24	Artykuł 23
Artykuł 25	Artykuł 24
Artykuł 26	Artykuł 25
Artykuł 27	—
—	Artykuł 26
Artykuł 28	Artykuł 27
—	Załącznik I
—	Załącznik II